

РЕШЕНИЕ

№ 402

гр. Варна, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мирела Огн. Кацарска

Членове: Иванка Д. Дрингова
Весела Гълъбова

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от Весела Гълъбова Въззивно гражданско дело № 20243100500321 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх.№ 93287/11.12.2023г., подадена от „ДОАНИ-93“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. В. срещу Решение № 3742/17.11.2023г., постановено по гр.д. № 14568/2022г. на ВРС, 52 състав, с което е прието за установено в отношенията между че „Доани-93“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. В., дължи на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик” № 258, „Варна Тауърс – Г“ следните суми: сумата в общ размер на **273,25 лева**, представляваща незаплатена стойност на мрежови услуги по фактури №№ ***** за обект на потребление с клиентски № *****, абонатен № *****, находящ се във вилна зона *****, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 31.08.2022 г., до окончателното

изплащане на задължението, както и сумата в общ размер на **47,14 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата от 273,25 лева, за периода от 01.09.2020 г. до 19.08.2022 г., за които суми е издадена Заповед № 5803/01.09.2022 г. за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 11693/2022 г. по описа на РС - Варна, 52 състав, поправена по реда на чл. 247 от ГПК с Разпореждане № 21257/07.06.2023 г.

Във въззивната жалба са наведени оплаквания за незаконосъобразност на решението като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Поддържа се направеното с отговора на исковата молба възражението за недопустимост на предявения иск поради липса на правен интерес у ищеца да търси обезщетение при явно виновно поведение от негова страна, което първоинстанционният съд не е уважил. Изразява несъгласие и с отхвърляне на довода му, че ищецът няма основание да иска заплащане на такса достъп до електроразпределителната мрежа, тъй като е неизправна страна по договора, доколкото монтира електромер при изрично противопоставяне на наемателя. Сочи, че заявлението му за смяна на партидата не е равнозначно на заявление за монтиране на втори електромер. Моли решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново решение, с което да се приеме, че искът е недопустим, а в условията на евентуалност – да бъде отхвърлен, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна „Енерго-Про Продажби“ АД, *****, с който жалбата се оспорва като неоснователна. Сочи се, че „Доани-93“ ЕООД е подало заявление за достъп и пренос на ел. енергия за съществуващ обект с аб. № *****, както и заявление за продажба на електрическа енергия за небитови нужди, поради което за него е възникнало задължение за плащане на потребяваните услуги за ел. енергия и мрежови услуги. Излага се, че липсват твърдения или ангажирани доказателства за сключен договор с търговец на ел. енергия по свободно договорени цени. Сочи се, че цената за достъп се заплаща за поддържането на мрежата и принципната готовност за простиране на ел.енергия, като предоставената мощност се заявява от клиента. В случая въззивникът не е подавал заявление за намаляване на първоначално заявената от него мощност. Същият е имал техническа възможност да използва договорената мощност от 15 кВт, която е

предоставена само и единствено на абоната и стопанисвания от него обект. Отправя се искане обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, както и за присъждане на разноски.

Въззивната жалба е редовна по смисъла на чл.267, ал.1 ГПК, подадена е в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Правомощията на въззивния съд, съобразно разпоредбата на чл. 269 ГПК, са да се произнесе служебно по валидността и допустимостта на първоинстанционното решение в обжалваната част, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението.

Първоинстанционното решение е постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна компетентност, поради което е валидно.

Наличието на всички положителни и липсата на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването на правото на иск при постановяване на съдебното решение, обуславя неговата допустимост, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществото на спора.

Производството пред РС – Варна е образувано по искова молба на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК *****срещу „ДОАНИ-93“ ЕООД, ЕИК *****, с която са предявени обективно съединени иски за признаване за установено в отношенията между страните, че ответното дружество дължи на ищцовото следните суми: сумата в общ размер на **273,25 лева**, представляваща незаплатена стойност на мрежови услуги по фактури №№ ***** за обект на потребление с клиентски № *****, абонатен № *****, находящ се във вилна зона В*****ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 31.08.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, както и сумата в общ размер на **47,14 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата от 273,25 лева, за периода от 01.09.2020 г. до 19.08.2022 г., за които суми е издадена Заповед № 5803/01.09.2022 г. за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 11693/2022 г. по описа на РС - Варна, 52 състав, поправена по реда на чл. 247 от ГПК с Разпореждане № 21257/07.06.2023 г.

В исковата молба са изложени твърдения, че за периода м. юли 2020 г. – м. септември 2020 г. вкл. страните са били в облигационно правоотношение по доставка на ел. енергия в обект с титуляр на партидата – ответното дружество, находящ се в гр. Варна, м-т Черноморец, заведен под аб. № 1413085, представляващ „Почивна база Черноморец“, възникнало въз основа на депозирано от ответника Заявление № 54002907/26.05.2020 г. до ищцовото дружество за продажба на ел. енергия при ОУ, както и депозирано до „Електроразпределение Север“ АД Заявление № 54002903/26.05.2020 г. за достъп и пренос на ел. енергия при ОУ. Твърди се, че за процесния период и обект е начислявана единствено мрежова услуга „достъп до електроразпределителна мрежа“, на основание чл. 29, ал. 1 и ал. 3 от ПТЕЕ, на база предоставена мощност. Сочи се, че дължимостта на посочената мрежова услуга не е поставена в зависимост от потребление на ел. енергия в обекта, а само от предоставената мощност - или ангажирания от потребителя капацитет на мрежата. Излага се, че при остойностяване на посочената мрежова услуга е приложена цена за достъп, определена с Решение Ц-29 от 01.01.2020 на КЕВР, доколкото обектът е търговски и ползвателят му е търговско дружество. Сочи, че в качеството си на краен снабдител ищцовото дружество е издало следните фактури: №№ ***** г. Твърди, че след настъпване на изискуемостта на задълженията по всяка от процесните фактури, същите не са заплатени.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор, с който оспорва иска като недопустим и неоснователен. счита предявените претенции за недопустими, евентуално неоснователни. Твърди, че на 30.04.2020 г. между „Енерго-Про Продажби“ АД и ответното дружество бил сключен Договор за наем № НТ-423, с който „Енерго-Про Продажби“ АД отдава под наем на „Доани-93“ ЕООД собствения си недвижим имот, представляващ почивна база „Черноморец“, находящ се в гр. В*****, състоящ се от сгради - бунгала. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Договора, предаването на имота се извършва с подписан от двете страни предавателен протокол, неразделна част от Договора, в който се описва състоянието на имота и стартовите за наемателя данни за всички измервателни уреди. Заявява, че в предавателния протокол били отразени показанията за три тарифи на един електромер. Твърди, че при прехвърляне на партидата за електроенергия се оказало, че на клиентския номер се водят два абонатни номера - *****. Няколко месеца след

предаването на имота служители на ищцовото дружество монтирали втори електромер - за аб. № 1413085, без ответникът да е искал. На възражението му служителите отговорили, че по партидата имало втори електромер и началникът им наредил да го сложат. След месец ответникът получил фактура за този електромер, който изобщо не бил свързвал към потребление, още повече че бил поискал намаляване на мощността. Въпреки многократните устни и писмени жалби до ищцовото дружество да демонтира ненужния електромер, последното го демонтирало едва на 11.08.2021 г. Счита искането на ищеца ответното дружество да заплаща таксите за достъп до електропреносната мрежа за аб. № 1413085 за неоснователно. Счита още, че ищцовото дружество, при знание, че монтирайки електромер, който няма да бъде използван от наемателя, и при изричното нежелание на последния, е увредило ответното дружество - наемател.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна**:

Прието по делото е заявление № 54002907 от 26.05.2020г. за продажба на електрическа енергия от „Енерго-Про Продажби“ АД при Общи условия, подадено от „Доани-93“ ЕООД, представлявано от *****, по отношение на съществуващ обект с кл. № *****, представляващ Почивна база „Черноморец“, находяща се в гр. В*****. Посочено е, че до момента на подаване на заявлението обектът е използван от „Енерго-Про Продажби“ АД, а в графата „Документ за собственост“ е посочено Договор за наем № НТ-423.

Прието е и заявление № 5402903 от 26.05.2020г. за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Електроразпределение Север“ АД при Общи условия, подадено от „Доани-93“ ЕООД, представлявано от Ц. И. Ц., по отношение на съществуващ обект с кл. № *****, абонатен № *****, представляващ Почивна база „Черноморец“, находяща се в гр. В., за ниво ниско напрежение, трифазно захранване. Посочено е, че до момента на подаване на заявлението обектът е използван от „Енерго-Про Продажби“ АД, а в графата „Документ за собственост“ е посочено Договор за наем № НТ-423.

Представен по делото е договор за наем № НТ-423 от 30.04.2020г. с нотариална заверка на подписите, сключен между „Енерго-Про Продажби“

АД в качеството на „наемодател“ и „Доани-93“ ЕООД в качеството на „наемател“, по силата на който е отдадена под наем Почивна база „Черноморец“, находяща се в гр. Варна, землището на кв. Галата, местност „Черноморец“. Посочено в договора е, че предаването на имота се извършва с подписан от двете страни приемо-предавателен протокол – опис, съставляващ Приложение № 1 – неразделна част от договора, в който се описва състоянието на имота, както и стартовите за наемателя данни на всички измервателни уреди (водомер, електромер).

Видно от констативен протокол № 5174091 от 10.09.2020г. по постъпило заявление от клиента служители на „Електроразпределение Север“ АД са извършили проверка на средство за търговско измерване с фабр. № ***** в обект с кл. № *****, абонатен № *****, с титуляр „Доани-93“ ЕООД, находящ се в гр. В. Констатирани са вярна схема на свързване, СТИ в добро техническо състояние. СТИ без изход. Протоколът е подписан от представителя от клиента – Ц. Ц.

Представено е становище от „Електроразпределение Север“ АД от 28.09.2020г. по отношение на обект „Почивна база Черноморец“, аб. № ..., находящ се в гр. В. във връзка с постъпило искане за намаляване на предоставена мощност с вх. № ****., с което клиента „Доани-93“ ЕООД е уведомен по какъв начин може да се осъществи намаляването на предоставената мощността в обект от 69 kW на 15 kW. Становището е подписано за клиента от представителя му Ц. Ц.

От ответника е представено искане до „Електроразпределение Север“ с вх. № EDN-5322/03.09.2020, подадено от „Доани-93“ ЕООД, в което се сочи, като наемател на обект Почивна база „Черноморец“, за промяна на доставяната мощност на обекта по кл. № ..., електромер ..., както и за преиздаване на досегашните фактури, тъй като в обекта не се ползва електричество и цялата електрическа мрежа е разрушена и разграбена. В отговор на искането от 02.10.2023г. е посочено, че във връзка с него на 10.09.2020г. е извършена техническа проверка на СТИ, при която е констатирано, че СТИ е в добро техническо състояние, с вярна схема на свързване и без изход, за което е съставен констативен протокол. Обяснено е по какъв начин е начислена дължимата сума за достъп и че към момента на съставяне на отговора няма основание за корекция на данните за

предоставена мощност на обект с аб. № *****. Посочено е още, че при направена допълнителна проверка е констатирано, че от страна на молителя на 21.09.2020г. е за посочения обект е подадено искане за намаляване на предоставената мощност, по което в процес на изготвяне е становище.

Приети по делото са фактури №№ за обект на потребление с клиентски № *****, абонатен № *****, находящ се във вилна зона В***** издадени за периода от 27.06.2020г. до 30.06.2021г. Видно от същите за процесния обект е начислявана само цена на услугата „достъп до разпределителната мрежа на база предоставена мощност“. За периода от 27.06.2020г. 12.10.2020г. във фактурите е отразена стойност за предоставена мощност от 69 kW, а за периода от 13.10.2020г. до 30.06.2021г. – за предоставена мощност от 15 kW.

Видно от констативен протокол № 6192584 от 11.08.2021г. на същата дата служители „Електроразпределение Север“ АД са демонтирали СТИ с фабр. № ***** от обект с кл. № *****, абонатен № *****, с титуляр „Доани-93“ ЕООД, находящ се в гр. В*****.

От заключението на допуснатата по делото съдебно-счетовдна експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че по процесните фактури №№.... на обща стойност 273.25 лева няма извършени плащания. Начислените с фактурите суми са остойностени правилно съобразно утвърдените от КЕВР цени за небитови клиенти за процесния период. Размерът на лихвата за забава върху всяко от месечните задължения по фактурите, считано от съответния им падеж до 19.08.2022г. е общ размер от 47.14 лева.

При така установените факти по въведените с жалбата оплаквания, съдът намира следното **от правна страна**:

Предявените искове са с правно основание чл.422, ал.1 във вр. счл.415 от ГПК във вр. с чл. 79 и чл.86 от ЗЗД и са процесуално допустими,

Въззивникът /ответник в първоинстанционното производство/ поддържа направеното с отговора на исковата молба възражение за липса на правен интерес за ищцовото дружество да търси обезщетение при явно виновно поведение от негова страна, монтирайки електромер, който няма да бъде ползван от наемателя. Следва да се има предвид, че претенцията на ищцовото дружество е за заплащане на предоставена мрежова услуга „достъп

до електропреносната мрежа“ по силата на сключен договор за продажба на електрическа енергия. Правният интерес от предявяване на иска е обоснован от твърденията за липса на плащане цената на предоставената услуга. Евентуалното недобросъвестно поведение на ищеца по същия договор, ако се установи такова, би могло да представлява основание за отхвърляне на претенцията му, но не и за прекратяване на производството по делото поради липса на правен интерес. С оглед на изложеното, възражението ще бъде обсъдено при преценката за основателност на иска.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на валидна облигационна връзка между страните, че е предоставил процесната услуга за посочения период, както и размера на дължимите плащания за нея, обстоятелството, че ответникът е изпаднал в забава и дължи лихва за забава за посочения период в претендираните размери, а ответникът следва да докаже правопогасяващ факт.

Безспорно между страните е, че същите за обвързани от договор за продажба на електрическа енергия при публично известни общи условия по отношение на обект, представляващ Почивна база „Черноморец“, находяща се в гр. В.“, както и че по силата на договор за наем № НТ-423 от 30.04.2020г. същата е отдадена под наем от „Енерго-Про Продажби“ АД на „ДОАНИ-93“ ЕООД.

Спорен между страните е въпроса дали ответникът дължи начислената му по договора такса за мрежова услуга „достъп до електроразпределителната мрежа на базата на предоставена мощност“ за процесния обект Почивна база „Черноморец“ с кл. № и по конкретно за аб. №

Установи се, че след сключване на договора за наем, на 26.05.2020г. „ДОАНИ-93“ ЕООД е подало до „Енерго-Про Продажби“ АД заявление за продажба на електрическа енергия и до „Електроразпределение Север“ АД заявление за достъп и пренос на електрическа енергия, по които се легитимираше като наемател на обекта Почивна база „Черноморец“ с кл. № . В заявлението за продажба на ел. енергия са посочени два абонатни номера – № *****, а в заявлението за достъп и пренос – аб. № *****.

Твърденията на въззивника, че в протокола за предаване на имота по

силата на договора за наем имало описан само един електромер с посочени показания, останала недоказана, доколкото протоколът не е представен по делото, а и са ирелевантни. Независимо дали е имало електромер или не към сключване на договора за наем, заявленията от 26.05.2020г. за продажба на ел. енергия и за достъп и пренос. за аб. № 1413085 са иницирали сключването на договорите при общи условия по отношение на този абонатен номер, както и по необходимост монтирането на средство за търговски измерване при липса на такова.

В допълнение следва да се отбележи по възражението на въззивника, че ищецът не може да претендира обезщетение при виновно поведение от негова страна е, че наемното правоотношение е напълно самостоятелно и различно от последвалото между същите страни правоотношение във връзка с продажбата на ел. енергия. Изправността или неизправността на „Енерго-Про Продажби“ АД като наемодател не може да се отрази на дължимостта на сумите по договора за продажба на ел. енергия. Отделно от това, електромерът е монтиран от служители на „Електроразпределение Север“ АД, при това както се посочи именно във връзка със заявленията на „ДОАНИ-93“ ЕООД. В случай, че ищцовото дружество не е имало намерение да ползва ел. енергия за процесния аб. номер, не е следвало да подава заявление за присъединяването му към ел. мрежа.

На следващо място, по делото не са ангажирани никакви доказателства за твърдяното от въззивника противопоставяне срещу монтиране на средството за търговски измерване за аб. № 1413085. Напротив, налични са данни за отправено от него искане за намаляване на предоставената за този аб. номер мощност от 69 kW на 15 kW, включително за произнасяне със становище по искането от страна на „Електроразпределение Север“ АД, с което ищецът е запознат и за действително последващо уважаване на искането, предвид видната в приетите по делото фактури промяна в таксата за мрежова услуга от „предоставена мощност 69 kW“ на „предоставена мощност 15 kW“, считано от 13.10.2020г.

Съдът намира за доказано и обстоятелството, че процесната услуга действително е предоставена чрез присъединяване обекта на ищеца към електроразпределителната мрежа. Освен от горепосочените доказателства във връзка за намаляване на предоставената мощност, фактическото свързване се

установява и от представения констативен протокол от 10.09.2020г. за извършена проверка на средството за търговско измерване, в който е отразено, че е налице вярна схема на свързване.

Съгласно чл.29, ал.1 от Правилата за търговия с електрическа енергия /в редакцията му от ДВ, бр.40 от 2020г., приложима към процесния период/ мрежовите услуги се заплащат от клиенти и производители върху фактурираните количества активна електрическа енергия, в съответствие със средствата за търговско измерване и/или предоставена мощност в местата на измерване, определени в съответствие с правилата по чл.83, ал.1, т.6 от Закон за енергетиката и договорите по чл.11, т.1, 2 и 3 по утвърдените от КЕВР цени.

Анализът на нормата на чл.29, ал.1 от ПТЕЕ и Решение Ц-29 от 01.07.2020г. на КЕВР за определяне на цената за достъп до електроразпределителната мрежа, водят на извод, че дължимостта на цената за достъп до електроразпределителната мрежа при небитовите абонати не е обвързана с потреблението на електроенергия, а само с предоставената мощност или ангажирания от потребителя капацитет на мрежата, за което потребителят дължи заплащането на разходите, които прави разпределителното предприятие за експлоатацията и обслужването на мрежата. Липсата на потребление на електроенергия в свързания с електроразпределителната мрежа обект, не води до отпадане на задължението на потребителя да заплаща определената цена за достъп до електроразпределителната мрежа, което следва пряко от обстоятелството, че задължението и отговорността на оператора на електроразпределителната мрежа, да осигури и гарантира /резервира/ съответната предоставена мощност на разположение на клиента по всяко време, без оглед на потенциалните искания от други клиенти, отразява правото и възможността във всеки един момент, клиентите да ползват предоставената им мощност.

Настоящият случай попада именно в хипотезата на посочената разпоредба, при която цената е дължима от небитовия абонат, какъвто е ответника, независимо от потребената ел. енергия, само на база предоставената мощност. Установи се от представените доказателства, че ангажираната мощност за процесния обект е била 69 kW, а впоследствие по искане на клиента е намалена на 15 kW, считано от 13.10.2020г. Съгласно

заклучението на съдебно-счетоводната експертиза в процесните фактури мрежовата услуга е остойностена правилно, като общата сума на задълженията на ищеца за процесния период е 273,25 лева.

Съгласно чл.28 от ПТЕЕ / в редакцията му от ДВ, бр.40 от 2020г./ мрежовите услуги се заплащат на крайния снабдител – в случая „Енерго-Про Продажби“ АД, който от своя страна ги заплаща на оператора на електроразпределителната мрежа.

С оглед на всичко изложено предявеният иск за главница се явява основателен и следва да бъде уважен.

Предвид основателността на главния иск основателен се явява и искът за лихва за забава върху дължимите главници за периода от падежа на всяка от фактурите до 19.08.2022г. Съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза общият размер на дължима лихва за забава е 47,14 лева.

С оглед на всичко изложено, се налага извода, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен.

Поради съвпадане правните изводи на двете инстанции, първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, отправеното своевременно искане и представените доказателства, и на осн. чл.78, ал.3 от ГПК въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия направените в настоящото производство разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 480 лева с включен ДДС.

Водим от горното, съдебният състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3742/17.11.2023г., постановено по гр.д. № 14568/2022г. на ВРС, 52 състав.

ОСЪЖДА „ДОАНИ-93“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. В***** да заплати на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. В.“, сумата от **480 лева**, представляваща направени във въззивната инстанция разноски за платено адвокатско възнаграждение, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване (чл. 280, ал.3, т.1 ГПК).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____